

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114217055
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114217055.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35792752, proti žalovanej: O. C., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. Q., S. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO:42362962, o zaplatenie 2.036,94 Eur a prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C/242/2014-34 zo dňa 29.10.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu 1. stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zastavil konanie v časti o zaplatenie 100 eur.

Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 139,94 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 26.01.2012 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 20 eur počnúc mesiacom december 2014 pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Vyslovil, že účastníci a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení, citujúc ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenie Občianskeho zákonníka, vyslovil záver o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu poskytnutého úveru bez úrokov a poplatkov a to v doposiaľ neuhradenej výške 139,94 eur s úrokmi z omeškania. Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol a o sumu 100 eur uhradenú žalobcovi 29.07.2014 po späťvzati žaloby konanie zastavil.

Výrok o trovách konania odôvodnil tým, že náhradu trov konania si uplatnil len žalobca a vedľajší účastník. Žalobcovi, ktorý bol v prevažnej časti neúspešný, nárok na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. neprináleží. Trovy konania, ktoré si uplatnil vedľajší účastník, súd nepovažoval za účelne vynaložené, lebo neosvojil si argumentáciu vedľajšieho účastníka. Zdôraznil, že je potrebné rozlišovať medzi právom na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania. Každý má právo na právnu pomoc, ale nie vždy v prípade úspechu má nárok na náhradu trov konania, pri ktorom sa musí skúmať ich účelnosť. Súd mal za to, že v danom prípade by bolo v rozpore s ideou spravodlivosti, aby za tých okolností, keď súd si neosvojil argumentáciu vedľajšieho účastníka, mu priznal náhradu trov konania.

Proti výroku o nepriznaní nároku na náhradu trov konania v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník. Súdu prvého stupňa vytýkal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na to, že žalovaný bol v konaní plne úspešný a to aj vzhľadom na poukázanie podstatných skutočností vedľajším účastníkom na strane žalovaného v konaní, ktoré mali za následok zamietnutie žaloby. V konaní bol

uplatňovaný nárok na zaplatenie sumy zo Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej dňa 26.11.2009. Vedľajší účastník túto považoval za neuzavretú, preto navrhol aplikovať ustanovenia OZ o bezdôvodnom obohatení a plynutie premlčacej doby už od poskytnutia finančných prostriedkov v období 11/2009. Poukázal na to, že žalobca schválil úver so zmenami oproti pôvodnému návrhu žalovaného. Mal preto dôvod pochybovať o vzniku Zmluvy. Tiež poukázal na to, že Zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dohoda o výške úrokov alebo odmeny sa prieči dobrým mravom, preto je podľa § 39 OZ neplatná. Mal za to, že tieto argumenty boli opodstatnené, právne úkony boli účelne vynaložené a preto žiadal uhradiť trovy právneho zastúpenia. Súd v odôvodnení rozhodnutia potvrdil, že Zmluva neobsahuje náležitosti zákona a boli dojednané neprímerane vysoké úroky, čím argumentoval práve vedľajší účastník. Opodstatnenosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka potvrdzuje judikatúra a v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 09.08.2012 sp. zn. 15Co/169/2012, uznesenie zo dňa 20.04.2012 sp. zn. 17Co/87/2012, ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove z 28.03.2012 sp. zn. 6Co/34/2012. Jeho trovy boli účelne vynaložené a boli dostatočne preukázané.

Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a uložil žalobcovi povinnosť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného zaplatiť trovy konania vo výške 198,66 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, alebo aby rozsudok v uvedenej časti zrušil a vrátil vec Okresnému súdu Prešov na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu sa žalobca nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 O.s.p. v znení účinnom v čase oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania).

Predmetom konania vo veci bolo zaplatenie sumy 2.036,94 eur s prísl. ako nároku uplatneného zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300025611 zo dňa schválenia 26.11.2009. Oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa doručenia súdu 04.09.2014 do konania vstúpil ako vedľajší účastník občianske združenie Všeobecná ochrana spotrebiteľov a to na ochranu a podporu práv žalovaného. Uvedené občianske združenie bolo zastúpené JUDr. Patrikom Podhorským so sídlom v Bratislave, čo vyplýva z generálneho plnomocenstva zo dňa 01.08.2014. Podaním zo dňa 23.10.2014 vedľajší účastník sa vyjadril k návrhu, vzniesol námietku premlčania, navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu trovy v výške 198,66 eur.

Z uvedeného je nepochybné, že občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, vystupoval v konaní ako vedľajší účastník na strane žalovanej. V súvislosti s predmetným konaním sa dal zastúpiť právnym zástupcom a uplatnil si náhradu vzniknutých mu trov právneho zastúpenia. Námietka voči vstupe vedľajšieho účastníka do konania nebola vznesená.

Vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do konania odvolací súd považuje za naplnenie cieľa primárneho práva Európskej únie, vyplývajúceho z čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ na zabezpečenie vysokého stupňa ochrany spotrebiteľa.

Rozhodovanie súdu o náhrade trov konania je obsiahnuté v ust. § 142 až § 150 Občianskeho súdneho poriadku. V prípade rozhodovania súdu o náhrade trov konania platí zásada, že účastníkovi môže byť

priznaná len náhrada tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Pod účelnosťou je potrebné chápať tak náklady, ktoré súvisia s konaním a nie je preto možné priznať napr. nadbytočné či nadmerné náklady. Súd prvého stupňa správne poukazuje na to, že pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či sa jedná skôr o zneužitie tohto práva (porovnaj nález Ústavného súdu čl. z 25.03.2014 sp. zn. 1.ÚS/3819/13).

Zásada účelnosti trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva vyplýva zo všeobecných zásad Občianskeho súdneho konania, spravodlivosti, a z ústavnoprávneho princípu proporcionality.

Najvyšším súdom SR opakovane bol vyslovený záver, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej-ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutné, teda účelne vynaložené na riadne uplatňovanie alebo bránenie práva na súde (napr. uznesenie NS SR z 19.03.2014 sp. zn. 6MCdo/5/2013).

Odvolací súd však v prejednávanej veci sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, aby v danom prípade bolo v rozpore s ideou spravodlivosti, s odôvodnením, že súd si neosvojil argumentáciu vedľajšieho účastníka, priznanie náhrady trov konania. Z obsahu spisu uvedené nevyplýva. Je potrebné súhlasiť s tvrdením odvolateľa, že argumentáciu o tom, že Zmluva neobsahuje náležitosti zákona, že boli dojednané neprimerane vysoké úroky, prijal aj súd prvého stupňa.

Odvolací súd ustálil, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka k veci zo dňa 23.10.2014 na čl. 26-27 nie je možné považovať za vyjadrenie všeobecne formulované, obsahujúce napr. len údaje o žalovanom a údaje o individualizácii žalovanej pohľadávky. Vedľajší účastník sa v ňom podrobne zaoberá otázkou vzniku Zmluvy, konkretizuje námietku premlčania aj s konkrétnym obdobím, uvádza, že Zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona a preto ho považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide teda o podanie reagujúce na predmetnú žalobu konkrétnymi námietkami a so znalosťou veci.

Preto odvolací súd záver prvostupňového súdu, že trovy konania, ktoré si uplatnil vedľajší účastník, sú neúčelné, nepovažoval za správny.

Súdu prvého stupňa je potrebné tiež vytknúť to, že svoje rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi nesubsumoval pod žiadnu právnu normu.

Odvolací súd ustálil, že aktivita vedľajšieho účastníka na strane žalovanej jednoznačne súvisí s ochranou žalovanej ako spotrebiteľky. Pritom ochrana spotrebiteľa môže byť realizovaná v rozmanitých podobách. Nemusí ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (Smernica Rady 93/13/EHS), či nekalých obchodných praktík (Smernica EP 2005/2009), ale ide o celú škálu rozmanitých vzťahov týkajúcich sa bežných ľudí. Táto ochrana je však výraznejšia v prípade ochrany spotrebiteľa ako takého. V ust. § 24 a nasl. Občiansky súdny poriadok umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. O.s.p. nevyklučuje ani to, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, alebo aby len z toho dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. V prípade právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv nie je služba advokáta vylúčená. Pričom úspech v konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Preto náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Uvedené sa v plnej miere vzťahuje aj na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom s nárokom na náhradu trov konania s tým súvisiacich.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom zrušil postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní opätovne rozhodnúť o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, priznať vedľajšiemu účastníkovi nevyhnutné a účelné trovy

právneho zastúpenia, svoje rozhodnutie náležite odôvodniť a to aj s poukazom na príslušné ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.